

Élménybeszámoló a Határtalanul pályázatról: 2026.05.26-30.

Sashegyi Arany János Általános Iskola és Gimnázium

„Az ember a szíve mélyén örökké oda való, ahol született.” /Tamási Áron/

Készítette: Besze Borbála Blanka (osztályfőnök) és a 7.b tanulói

1. A pályázat előkészítése

2025 nyarán a 7.a osztályfőnökével együtt adtuk be a pályázatot, célunk volt, hogy a két párhuzamos hetedikes osztály közös élményben részesülhessen. Úti célnak Erdélyt választottuk a Határtalanul program keretén belül, mindketten fontosnak tartottuk, hogy az erdélyi magyarság életét, kultúráját és természeti kincseit megismerhessék a gyerekek. A pályázat sikeres eredményéről 2025. novemberében kaptunk tájékoztatást. A kiránduláson végül a 7.b osztály 23 tanulója vett részt, kísérőtanárunk egy nagyon segítőkész kolléganőnk volt, aki a jövőben saját osztályával lehet érdekelt a programban, így örömmel utazott velünk.

2. A pályázat, a kirándulás megvalósulása

1.nap – 2026.05.26.

A hajnali órákban, 5:30-kor indultunk útnak a Kongresszusi Központ parkolójától, a beszállás, bepakolás gyorsan, hatékonyan ment, szerencsére mindenki felkészült volt az iratait és a csomagjait illetően. A gyerekek izgatottan foglalták el helyeiket, a két osztály diákjai vegyesen ültek egymás mellett a buszon. Az út során csendesen beszélgettek, olvastak, zenét hallgattak, majd az egyik legszebb megállóknál, Királyhágónál töltöttünk el egy kis időt.

Ezután megérkezünk Bánffyhunyadra, ahol az idegenvezetőnkől megismertük a cigánypaloták történetét, majd a református templomban Jakab Mihály Gyula mesélt érdekességeket az épület történetéről, falfestményeiről, szötteseiről és ülésrendjéről is. Megcsodáltuk a templom kazettás mennyezetét is.

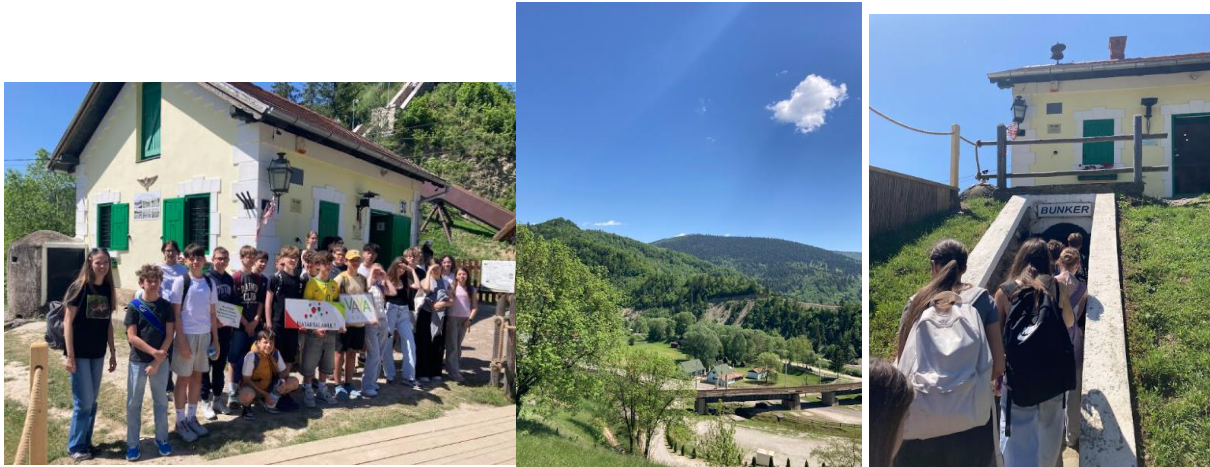
Este 18 óra tájban érkeztünk meg Korondon a Zöld Tündér Panzióba, ahol nagyon kedvesen fogadtak minket, az előzetes szobabeosztás alapján hamar elfoglaltuk a szobákat, majd meg is vacsoráztunk a társaság. Igazán finom ételeket ehattunk, így utána kellemes volt még a szabadban üldögélni, játszani, beszélgetni. A szállásadóink házi állatai is felkeltették érdeklődésünket, kutyákkal és nyulakkal teli estéink voltak.

2.nap – 2026.05.27.

Egy kiadós svédasztalos reggeli után a Gyimesek, azon belül Gyimesbükk felé vettük az irányt. Már a buszról is csodáztuk a tájat, az óriás fenyvesekben kutattuk a fel-felbukkanó állatokat is.

Magyarország ezeréves határát tekintettük meg Gyimesbükkön, ahol egy bácsi ismertetője alapján és régi fényképek által ismertük meg a helyi magyarok gondolkodásmódját, világnézetét, majd a bunker részbe is bemehettünk. Felsétáltunk a hegyoldalra is, ahol egy kicsit elcsendesedve elmélkedhettünk miközben a káprázatos tájat figyeltük.

Csíksomlyón ebédeltünk a kegytemplom előtti parkban, sajnos a templomba nem tudtunk bemenni, mert takarítás miatt zárva volt, így csak az idegenvezetőnk mesélt a híres Mária szoborról.

Este a Korondi magyar nyelvű Általános Iskolából a helyi ifjúsági fúvószenekar előadását hallgattuk meg, illetve néptáncelőadást is láthattunk, amibe sokan be is csatlakoztak egy kis mozgásra.

3.nap – 2026.05.28.

Talán a kirándulásunk legizgalmasabb napjaként könyvelhetjük el ezt a csütörtököt, ugyanis a reggeli után Bözödújfalú felé menet az egyik kanyarban elhangzott a kiáltás: „Ott egy medve!” El lehet képzelni az izgatottságot, az örömet és a riadalmat, bár csak a buszból figyelhettük meg az út szélén, a bozótosban bóklászó 12-13 éves medvét, robosztus teste, mérete megdöbbentő látvány volt.

Szőcs Lajos fogadott minket és avatott be a Caucescu idején elárasztott falu történetébe, a jelenleg ott lévő víztározót néztük meg.

Ezután Kőrispatakra mentünk át, ahol a szalmakészítés fortélyaival ismerkedtünk meg elméletben és gyakorlatban is, szalmaangyalokat készítettünk. Ebédre egy igen gazdag lángost is ehettünk, valamint egy helyi malomban is jártunk, ahol szintén érdekes volt látni a régi csörlőszerkezeteket.

A délután folyamán még ellátogattunk Székelyudvarhelyre, ahol a Szoborparkot ismerhettük meg, valamint egy finom fagyalatra is volt lehetőségünk. A városban sétálva megnézhattük az utcaképet, a helyiek napi rutinját, illetve a Tamási Áron Gimnázium lenyűgöző épületét is szemügyre vettük.

Este szintén egy kiadós vacsora után kezdetét vette az udvari játék, az állatokkal való foglalatосkodás, a ping-pong bajnokság, majd az alváshoz készülődés.

4.nap – 2026.05.29.

Reggel rövidebb út után érkeztünk meg Parajdra, ahol a helyi sófeldolgozóban Tófalvi Csaba avatott be minket a só gyógyító erejéről. Szemléltette nekünk a sótübök levágását, majd vásárolhattunk is néhány só-terméket.

Ezután Korondon volt lehetőségünk bazároznı, mindenki kiválasztotta a családjának legmegfelelıbb erdélyi szuvenırt.

A következı állomásunk egy taplászmuhely volt, ahol nagyon érdekes információkat tudtunk meg a taplógomba begyűjtéséről, előkészítéséről és felhasználásáról. Egy rövid kvíz nyertesei saját taplógombából készült, medvenyom mintázatú hűtőmágnest is készíthettek maguknak.

Ebédre a helyi termelők finomságait kóstolhattuk meg, sajtok, lekvárok és eredeti erdélyi krumplis kenyér volt a menü. Aki szeretett volna, az otthoniaknak is vásárolhatott a helyi csemegékből.

Korondról Tamási Áron szülőházához látogattunk el Farkaslakára, ahol az író egy leszármazottjától hallhattunk rövid ismertetést az író életéről, a kiállításon megtekinthettük jelentősebb alkotásait, dokumentumait. Majd Tamási Áron síremlékénél idézetekkel tiszteltük meg az író, és megkoszorúztuk a síremlékét is.

Pihenésképpen a Kovács Kalácsnál sütöttünk kürtőskalácsot, valamint a történet, eredetét is megismerhettük.

A nap zárásaként bár már nagyon fáradtan, de Szovátára utaztunk, ahol a kiterített medvebőr alakú Medve-tavat jártuk körbe, kellemes volt ilyen szép környezetben sétálni. A „sódombnál” igazán gyerekek is lehettek a tanulók, mindenki élvezte a játékot.

5.nap – 2026.05.30.

A hazautazásunk is a hajnali órákban indult, azonban előző este már mindenki összepakolt, a szállást rendezetten hagytuk magunk mögött. A buszon csendesen, de élményekkel telve utaztunk, mindenki azt beszélgette, hogy mit élvezett a legjobban, mit mesél majd el a családjának.

Az út során a természeti látnivalókat hiányoltuk egy picit, bár néhányat, például a Tordai-hasadékot, a buszból volt lehetőségünk megcsodálni.

Összességében egy nagyon élvezetes, izgalmas kiránduláson vagyunk túl, amely a gyerekek közösségének erősítéséhez, az értékeknek, az egymás iránti tiszteletnek, a világra való nyitottságnak jó táptalajt adott.

3. A pályázat lezárása

Hazaérkezésünk után rögtön nekiálltunk megírni az élménybeszámolókat, amelyeket egy poszter formájában, képekkel illusztrálva, a 7.a osztály tanulóival közösen, a Nemzeti Összetartozás Napja keretében kiállítottunk az iskolában (2026.06.04.).

Ezenkívül az iskolánk hatodik évfolyamosainak mutattuk be a kirándulásunk részleteit egy előadás, diavetítés és képes-videós beszámolók keretében (2026.06.05.).

